

Beszámoló a 2017-es dublini továbbképzésről

2017. június 17. és 22. között a Theory and Practice of Project Base Learning című továbbképzésen vettem részt az Alpha College of English szervezésében Dublinban. Az egyhetes kurzus célja az volt, hogy a résztvevőket megismertesse a projekt alapú tanítás elméleti alapjaival, és segítséget nyújtson nekik projektszemlélettel szervezett tanítási órák vagy tanórán kívüli foglalkozások szervezéséhez.

Mivel a Klébiben évek óta rendezünk témaheteket, amelyek szervezésében magam is részt veszek, sokszor megtapasztaltam, hogy milyen motivációs értékek rejlenek abban, ha a diákok lehetőséget kapnak arra, hogy a normál tanmenettől egy időre elszakadva, a tanítási óránál lazább keretek között, hosszabb ideig, elmélyülten, alkotó módon közelítsenek meg egy problémát. Régóta gondolkodom azon, hogyan tudnám ezt a szemléletet a tanmenet által előírt témakörök tanításában is felhasználni, ezért nagy várakozással tekintettem az egyhetes dublini tanulmányútra. A képzéstől azt vártam, hogy az elméleti alapok megismerése mellett gyakorlati megoldásokat is hazahozhatok, amelyeket a hétköznapi tanári munkámban is felhasználhatok. Másrészt várakozással töltött el az is, hogy láthassam Dublint, és felfedezhessem az ír kultúra és történelem eddig csak olvasmányaimból ismert helyszíneit. Egyik várakozásomban sem csalódtam.

A képző intézmény központja az ír főváros forgalmas, nyüzsgő belvárosában az O'Connell Street közelében a North Great George Streeten van, ami színes ajtóival és gyönyörű György-korabeli utcaképpel képzeletben a XIX. századba repíti vissza az arra sétálókat. Az Alpha College első sorban angol nyelvoktatással foglalkozik, de emellett minden nyáron szerveznek módszertani képzéseket is tanárok számára. A mi tanári csoportunkban spanyol, holland, lengyel, cseh és német kollégák társaságában ismerkedhettem a projekt alapú tanítás módszertani fogásaival, így az órák látogatása nemcsak az új módszerek elsajátítására nyújtott lehetőséget, hanem személyes ismerkedésre, a nemzetközi szakmai kapcsolatok építésére is.

A tanítási órák során nyilvánvalóvá vált számomra, hogy a projekt alapú tanítás azokban az országokban, ahol ezt bevett gyakorlatként alkalmazzák a „hétköznapi világ” és nemcsak a tanév egy külön erre kijelölt részében használják. Megértettem, hogy mennyire fontos, hogy a diákok bekapcsolódjanak már a feladat megfogalmazásába, és olyan problémát válasszanak, amely szorosan kapcsolódik ahhoz a környezethez, amiben élnek. Különleges előnye a módszernek, hogy a folyamat eredményeképpen megszülető végső produktum az internet segítségével könnyen közzé tehető, így a diákok megoszthatják tapasztalataikat a világ távoli pontján élő, hasonló problémákon gondolkodó kortársaikkal.

A délelőtti tanítási órák után az iskola minden délutánra közös kulturális programot szervezett, amelynek keretében láthattuk a Trinity College könyvtárát és a Book of Kells, a National Galleryt és a National Museumot, a James Joyce Cultural Centert, és az ír élelmiszeripar legnagyobb büszkeségét, a világhírű Guinness sörgyárat. Az volt a benyomásom, hogy a város nevezetességeinek bemutatása nemcsak a program része, hanem a bennünket tanító tanárok szívügye is. Elsősorban ez tette számomra felejthetlenné ezeket a közös délutáni dublini sétákat.

Egy hét nagyon rövid idő arra, hogy az ember minden új ismeretet megértsen, minden új élményt feldolgozzon. Hazaérkezve hónapoknak kellett eltelnie, amíg magamban rendszerezni tudtam a tapasztalatokat, és meg tudtam fogalmazni azokat az elképzeléseket, amiket a következő időszakban, a tanári munkámban majd, remélem, megvalósíthatok.

Dávid Zoltán